

Bạch diện thư sinh

Dời Nhà Tống, ở vùng Vũ Khang thuộc Ngũ Quận, có một người tên là Thẩm Khánh Chi, từ nhỏ đã ôm chí lớn, lại có sức mạnh và giỏi về bài binh bố trận.

Năm Nguyên Gia thứ 27, Tống Văn đế, hoàng đế triều đình nhà Tống ở phương Nam phong Thẩm Khánh Chi chức Hiệu úy Thái tử bộ binh phụ trách quân sự cho Nam Triệu. Khi đó, Bắc Ngụy ở phương Bắc càng ngày càng mạnh, tạo ra áp lực nặng nề đối với phương Nam. Tống Văn đế luôn luôn muốn thu phục đất đai phương Bắc, liền mời Thẩm Khánh Chi đến để bàn bạc. Nhưng Thẩm Khánh Chi lại luôn can ngăn Tống Văn đế: “Trước kia, kị binh và bộ binh của phương Nam chưa bao giờ thắng phương Bắc cả. Gần đây, mấy năm trước, từ Đàm Đạo Tế đến Ngạn Chi, hai lần đem quân Bắc phạt, nhưng đều thất bại. Đàm Đạo Tế và Ngạn Chi đều là những danh tướng nổi tiếng Giang Nam. Còn tài năng của người nhận lệnh hoàng thượng đi Bắc phạt hôm nay không thể so sánh được bằng với hai tướng đó, mà lương thực trong quân đội cũng không thể đưa kịp ra tiền tuyến. Nếu nhất định đem quân Bắc phạt, sợ rằng lại chỉ chuốc thêm nhục nhã.

Tống Văn đế nói không vui: “Tại sao lại có thể không tận lực thu phục những thằng hề chiếm cứ ở phương Bắc? Hai lần thất bại trước cũng có nguyên nhân khác: Đàm Đạo Tế lợi dụng quân đội phương Bắc để uy hiếp triều đình, còn Ngạn Chi lại mù quáng xuất kích trên đường hành quân. Còn cái mà quân địch dựa vào chỉ là kỵ binh. Hiện tại, nước đang lênh, sông Giang đang thông thuyền, nếu quân đội của ta dùng chiến thuyền tiến công phương Bắc,

nó như vậy, quân địch nhất định bị thu phục hoàn toàn!”

Thẩm Khánh Chi thấy Tống Văn đế coi việc chiến tranh đơn giản như vậy càng cảm thấy không vui trong lòng. Lần thứ ba, ông lại bày tỏ không bằng lòng với Tống Văn đế về việc Bắc phạt. Tống Văn đế thấy không thuyết phục được Thẩm Khánh Chi liền cử hai vị quan văn ngồi cạnh đó ra tranh luận với Thẩm Khánh Chi. Thẩm Khánh Chi tức giận nói với Tống Văn đế: “Việc giữ nước cũng như lo việc nhà vậy. Muốn bàn việc cày ruộng thì phải bàn luận với một nông phu nhiều kinh nghiệm, muốn bàn luận về việc canh củi thì phải bàn luận với người đàn bà dệt vải đẹp. Nay bệ hạ muốn mở chiến tranh với nước khác mà lại để những *bạch diện thư sinh* không một chút kinh nghiệm về quân sự đứng ra bàn luận thì có tác dụng gì?”

Nhin thấy đáng véc tức giận của Thẩm Khánh Chi, Tống Văn đế chỉ cười. Nhưng Tống Văn đế không nghe lời Thẩm Khánh Chi, cứ cho quân Bắc phạt, và quả nhiên bại trận nặng nề. Từ câu nói của Thẩm Khánh Chi mà người đời sau rút ra thành ngữ “Bạch diện thư sinh” để chỉ người trẻ tuổi, chỉ có học hành sách vở, không có kinh nghiệm gì và không biết đối phó với thực tế ngoài đời.

K.N sưu tầm